

[Boligministeren.]

med henblik på at forenkle ordningen og at gøre den mindre indkomstafhængig.

På baggrund af, at en mindre indkomstafhængig boligsikringsydelse således blev forudsat realiseret, blev der den 20. juni 1973 gennemført en lovændring, hvorefter boligsikring fra 1. oktober 1973 ydes på grundlag af 1972-indkomsten + 10 pct.

I kraft af den for lave indkomst, som på denne måde kom til at danne grundlag for boligsikringen sammenholdt med den yderligere stigning i indkomsterne, som fortsat har fundet sted, vil den regulering af boligsikringen, som skal ske pr. 1. oktober 1974, resultere i meget betydelige fald i boligsikringsydelse, hvis de gældende regler ikke ændres.

Det vil påvirke økonomien meget hårdt hos mange familier, navnlig i de nyeste og dyreste udlejningsbyggerier. Dette problem, som jeg altså har arvet fra min forgænger, gør det nødvendigt, at der gennemføres en ændring af reglerne med virkning fra 1. oktober 1974.

Ændringen kunne bestå i, at man — på et tidspunkt, hvor den fremtidige boligpolitik endnu er uafklaret — på ny sprang over, hvor gærdet er lavest, og søgte gennemført et forslag, hvorefter boligsikringen også i 1974-75 blev beregnet efter et for lavt indkomstgrundlag. Regeringen har ikke ønsket at vælge denne nødløsning og har i stedet besluttet at søge gennemført en ny boligsikringslov med virkning fra 1. oktober 1974. Herved sikres der en forenklet og forbedret ordning med det samme.

Jeg havde helst set, om vi ved forslagens udarbejdelse også havde kunnet tage hensyn til resultatet af de udvalgsarbejder, der er i gang dels vedrørende samordning af skatter og sociale ydelser, dels — for pensionisters vedkommende — vedrørende en pensionsreform. Dette har imidlertid ikke været muligt, fordi disse udvalgsarbejder endnu ikke har givet resultater, men hvis der når at komme redegørelser fra udvalgene, mens

forslaget behandles her i tinget, vil det kunne resultere i ændringsforslag fra regeringens side.

Regeringens overvejelser om en ændring af boligsikringsordningen har taget sit udgangspunkt i den tidligere regerings lovforslag af 5. oktober 1973.

På en række punkter er de foreslåede ændringer i boligsikringsordningen helt identiske med forslag, der var indeholdt i den tidligere regerings lovforslag. På andre punkter er der afvigelser. I bemærkningerne til lovforslaget er der redegjort nærmere herfor.

En af de væsentligste afvigelser er vel, at forslaget om en pristalsregulering af ydelserne ikke er medtaget.

Hovedideen i forslaget — som også i den tidligere regerings forslag — er en mindre indkomstafhængig boligsikringsydelse. Dette vil i sig selv mindske behovet for en automatisk regulering efter pristallet. Jeg vil ikke hermed sige, at pris- og indkomstudviklingen ikke fra tid til anden kan gøre det nødvendigt at foretage justeringer i ordningen. Sådanne justeringer må i givet fald ske ved lovændringer. Det betragter jeg ikke som nogen større ulykke. Der bliver derved bedre mulighed for at afstemme ordningen efter udviklingen på en rimelig måde. Et af vore problemer i de offentlige udgifter er jo, at en række af dem i sig indebærer automatiske reguleringsmuligheder, som gør det vanskeligt at styre udgifterne i det omfang, der er behov herfor.

Et andet vigtigt punkt, hvor forslaget afviger fra den tidligere regerings, er beregningen af det såkaldte grænsebeløb — det vil sige det lejebeløb, som boligtageren selv skal betale, inden der kan blive tale om boligsikring.

Efter den tidligere regerings forslag skulle der ydes boligsikring, når lejen oversteg et grænsebeløb på 20 pct. af indkomsten, dog mindst 6.000 kr. For pensionister skulle grænsebeløbene dog gradvis nedtrappes. Boligsikringen skulle endvidere — som